

شيعه در لغت

(به معنای پیرو، یار و طرفدار)

شيعه در قرآن

◀ آیهی شریفه‌ی: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَأَبْرَاهِيمَ﴾

راه انبیا یکی است. در اصول و مبانی ادیان مشترکند

نوح پیشتاز حرکت توحیدی است.

یکی از وظایف پیامبران، پیوند با پیامبران قبل است.

آیهی شریفه‌ی: ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ...﴾

موسی قبل از نبوت یار و یاور داشته است.

کاربرد کلمه‌ی شیعه در باره‌ی یاران حضرت موسی

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ هَذَا وَشِيعَتَهُ لَهُمُ الْفَائِزُونَ»

◀ اولین کسی لفظ شیعه را به کار برده، شخص رسول خدا (ص) است.

◀ رسول خدا (ص) آن را درباره‌ی حضرت علی (ع) و پیروان او به کار

برده است.